

A Fővárosi Ítéltábla a ... ügyvéd (cím.) által képviselt felperes neve. **felperes címe.**) felperesnek - a ... Ügyvédi Iroda (cím., ügyintéző: ... ügyvéd) által képviselt alperes neve (**alperes címe.**) alperes ellen - az alperes pernyertessége érdekében beavatkozó, a ... Ügyvédi Iroda (cím., ügyintéző: ... ügyvéd) által képviselt Alperesi beavatkozó 2 (**alperesi beavatkozó címe.**) részvétele mellett kártérítés megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. április 9. napján meghozott 32.G.42.737/2017/28. számú részítélete ellen a felperes 30. sorszámon benyújtott fellebbezése folytán - tárgyaláson - meghozta a következő

r é s z í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság részítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és a felperes által az alperes javára fizetendő elsőfokú perköltség összegét 3.000.000 (hárommillió) forintra leszállítja; mellőzi a felperest a beavatkozó javára perköltség fizetésére kötelező elsőfokú részítéleti rendelkezést; egyebekben az elsőfokú bíróság részítéletét helybenhagyja.

Az ítéltábla kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 (tizenöt) napon belül 136.000 (százharminchatezer) forint másodfokú perköltséget,

kötelezi a beavatkozót, hogy fizessen meg a felperesnek 15 (tizenöt) napon belül 10.000 (tízezer) forint másodfokú perköltséget.

A részítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A fizetési meghagyással szemben benyújtott ellentmondás folytán perré alakult eljárásban a felperes 2017. augusztus 31. napján keresettel fordult a Fővárosi Törvényszékhez. A felperes a pertárgy értékét a Pp. 24.§ alapján 433.968.886 forintban határozta meg, követelésének jogcímét biztosítási szerződés teljesítéseként jelölte meg.

A felperesi tényállítás szerint a ... Kft. ingatlanán a Kft. kapcsolt vállalkozása, az azonos tulajdonoshoz tartozó felperes neve. felperes 2012-ben raktárépületet épített.

A ... Kft. az alperesi biztosítóval biztosítási szerződést kötött, amelyben a felperes egyes kockázati elemek vonatkozásában társbiztosítottként szerepelt.

A raktárépületben 2017. január 17-i káresemény következett be, mellyel összefüggésben a felperes a biztosítási szerződés teljesítése, valamint a károk megtérítésére iránt terjesztett elő keresetet.

A felperes a perbevitt igényében vagyoni kár tekintetében 85.565.601,- forint, a káreseménnyel kapcsolatos mellékköltségek (romeltakarítás, megsemmisítés) vonatkozásában 100.000.000,- forint, kártérítés körében 248.453.288,25,- forint, a biztosítási szolgáltatás körében 185.515.601,- forint és járulékaik megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és felperes perköltségben történő marasztalását indítványozta.

Az Alperesi beavatkozó 2 12. sorszámú az alperesi oldalon beavatkozás iránti kérelmet terjesztett elő. Az elsőfokú bíróság 13-I. sorszámú végzésében az alperes pernyertessége érdekében történő beavatkozást engedélyezte.

A felperes 16. és 21. sorszámú beadványában kereseti kérelmét leszállította. Kártérítés jogcímén az alperessel szemben igényt érvényesíteni nem kívánt, módosított kereseti kérelmét biztosítási szolgáltatás teljesítése jogcímén, 185.515.601 forintban jelölte meg.

Az alperes a 248.453.288 forint kártérítési keresetrész tekintetében bejelentett felperesi elállásához nem járult hozzá, részítélet meghozatalát, valamint felperes perköltségben történő marasztalását indítványozta.

A beavatkozó az elállás tekintetében érdemi nyilatkozatot nem terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság 28. sorszámú részítéletet hozott, melyben a káreseménnyel kapcsolatos mellékköltségek, kártérítés vonatkozásában előterjesztett 248.453.288 forint megfizetésére irányuló kereseti kérelmet elutasította.

Az elsőfokú bíróság határozatában kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 5.949.357 forint, míg a beavatkozónak 200.000 forint perköltséget.

Indokolása szerint a felperes keresetétől (részben) elállt, az alperes a 248.453.288 forintos kereseti kérelem tekintetében a per megszüntetéséhez nem járult hozzá, ezért a bíróság a kereset leszállítására tekintettel elutasította a 185.515.601 forintos biztosítási szolgáltatás megfizetését meghaladó rész vonatkozásában a keresetet, a perköltségről a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII.11.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés c) pontja alapján határozott és az alperes jogi képviselőjének munkadíját áfa-val növelten 5.949.357 forintban határozta meg, a beavatkozó jogi képviselőjének munkadíját a 32/2003 (VIII.22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján mérlegeléssel, az általa elvégzett munkával arányban a pertárgy érték figyelembevételével 200.000 forintban állapította meg.

Az elsőfokú bíróság részítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kizárólag a perköltségre vonatkozó rendelkezés részbeni megváltoztatásával az alperes részére megítélt perköltség 1.000.000 forintra történő leszállítását, míg az alperesi beavatkozó vonatkozásában a perköltség megfizetésére kötelező rendelkezés mellőzését indítványozta.

A jogorvoslati kérelemben kifejtett érvelés szerint az alperes részére a megítélt perköltség a jogalap szintjén megalapozott és indokolt volt, a bíróság a perköltség összegét a pertárgy értékéhez igazodóan állapította meg, ugyanakkor az összeg IM rendelet szerint mérséklésének van helye, mivel az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

A felperes álláspontja szerint - figyelemmel a pertárgy értékére, az elállás időpontjára és az addig elvégzett jogi képviseleti tevékenységének egy „teljes” peres eljárás keretében elvégzendő képviseleti tevékenységhez viszonyított arányára - az alperes részére megállapítandó jogi képviseleti munkadíj összegének bruttó 1.000.000 forintra történő leszállítását tekinti indokoltnak.

Az alperesi beavatkozó vonatkozásában arra hivatkozott, hogy a beavatkozó a részítélettel érintett kereseti kérelem tekintetében érdemi nyilatkozatot nem terjesztett elő, a 2018. január 23. napján megtartott tárgyalás egy részén hallgatóságként vett részt, majd a beavatkozás engedélyezését megelőzően a tárgyalásról távozott, így jogi képviseleti tevékenység hiányában részére ügyvédi munkadíj nem jár.

Az alperes, illetve a beavatkozó ellenkérelmében az elsőfokú bíróság részítéletének helybenhagyását kérte.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének f) pontja és (3) bekezdése értelmében a fellebbezést tárgyaláson bírálta el.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság részítéletének nem fellebbezett [a felperes kártérítés megfizetésére irányuló keresetét elutasító és az alperes javára 1.000.000 forint perköltség megfizetésére kötelező] rendelkezéseit nem érintette. (Pp. 228.§ (3) bek.)

A felperes fellebbezése részben alapos.

A Pp. 75.§ (2) bekezdése értelmében az alperes költségéhez hozzá kell számítani az őt képviselő ügyvédnek a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján számított - készkiadásait és munkadíját.

Az alperesi jogi képviselő 25. sorszámú beadványában a perköltség összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdése szerint kérte megállapítani azzal, hogy az alperesi jogi képviselő ÁFA körbe tartozik. Eszerint, ha a pertárgy értéke a 100 millió forintot meghaladja, az ügyvédi munkadíj összege: 10 millió forintig annak 5%-ának, a 10 millió forint és 100 millió forint közötti összeg 3%-ának és az ezen felül maradt összeg 1%-ának az együttes összege azzal, hogy ez nem lehet kevesebb, mint 1 millió forint.

Következetes a bíróságok gyakorlata abban a kérdésben, hogy az ügyvédi munkadíjnak a pertárgyértéken kívül az elvégzett munkához kell igazodnia. Ennek megfelelően az eljáró bíróságnak a munkadíj megállapítása során egyebek mellett az ügyvéd által szerkesztett beadványok munkaigényességére, a kitűzött tárgyaláson való megjelenésre és az ott kifejtett tevékenységre is figyelemmel kell lennie. Mérlegelnie kell továbbá az ügy bonyolultságát, az ügy tárgyának szakmai nehézségét, a pertárgy értékét, a végzett ügyvédi munkának a célszerű pervitel követelményeit szem előtt tartó voltát és a hasonló tárgyú ügyekben kialakult, általában elfogadott ügyvédi munkadíj mértékét.

A kifejtettekkel összhangban a Fővárosi Ítéltábla a konkrét ügy kapcsán hangsúlyozza, hogy az ügyvédi munkadíj meghatározása során a pertárgy értékének ügyszámú jelentősége van, az ügyvédi munkadíjat elsősorban ahhoz mérten szükséges megállapítani, azonban a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (6) bekezdése lehetőséget ad a megállapított díj mérséklésére, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A munkadíj eltérő összegben történő megállapítását a bíróság indokolni köteles.

Jelen perben az eljárás tárgyának értékéhez igazodóan számított ügyvédi munkadíj, figyelemmel a 433.968.886 forint értékben meghatározott pertárgyértékre 6.539.689 forint.

Ehhez képest az elsőfokú bíróság az alperes jogi képviselőjének munkadíját -áfa-val növelten- 5.949.357 forintban, a beavatkozó munkadíját 200.000 forintban állapította meg.

Az adott ügyben az elállási szándék bejelentésére az elsőfokú eljárást folyamán, a második tárgyalást követően, a felperes 2018. február 21. napján kelt beadványában került sor.

Az elállási szándék bejelentéséig alperes 7 oldalas, mellékleteket csatoló ellenkérelmében 2 oldal terjedelemben fejtette ki álláspontját az elállással érintett kereseti kérelem vonatkozásában. Az elállás bejelentésig megtartott két tárgyaláson az alperesi jogi képviselő megjelent, az első tárgyalás 35 percet, a második közel 3.5 óra elfoglaltságot jelentett. A részítélettel érintett kereseti kérelemmel összefüggésben bizonyítási eljárás lefolytatására nem került sor.

Az alperesi ügyvédi munkadíj összegét a fenti körülmények mérlegelésével az ítélet tábla áfa-val növelten 3.000.000 forintra leszállította, ekként az elsőfokú bíróság ítéletét részben változtatta meg.

Az alperesi beavatkozó érdemi nyilatkozatot nem terjesztett elő, perköltség igényt nem jelölt meg, az elállással érintett kereseti kérelem vonatkozásában nyilatkozatot nem tett, az első tárgyaláson nem, a másodikon hallgatóságként vett részt, így az elsőfokú bíróság által, a beavatkozó 200.000 forintban meghatározott jogi képviselői munkadíját az ítélet tábla nem találta indokoltnak, a beavatkozó ügyvédi munkadíja körében a fellebbezést alaposnak találta és e körben az elsőfokú -a felperest a beavatkozó javára perköltség megfizetésére kötelező- rendelkezést mellőzte.

A fentiek szerint az ítélet tábla a felperes által az alperes és a beavatkozó javára fizetendő elsőfokú perköltség [ügyvédi munkadíj] körében, az elsőfokú bíróság részítéletének fellebbezéssel érintett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

A felperes fellebbezése részben bizonyult eredményesnek, pernyertessége a felperes és az alperes viszonylatában 40%-os, míg a felperes és a beavatkozó tekintetében 100%-os.

Ennek megfelelően a felperest megilleti az alperestől 40%-os pernyertessége okán a 2.000.000 forintos pernyertessége után 160.000 forint fellebbezési illeték, továbbá 50.000 forint ügyvédi munkadíj, míg az alperest az előbbiekből következő értelemszerű 60%-os (2.949.357 forint perértékű) pernyertessége után 74.000 forint ügyvédi munkadíj.

Az ekként beszámított perköltségek alapján határozta meg az ítélet tábla az alperes által felperes felé fizetendő másodfokú (rész)perköltség összegét [Pp.81.§(1)].

A beavatkozó viszonylatában a jogorvoslati kérelem egészében (200.000 forint perértékre nézve) eredményre vezetett, ennek következményét az ítélet tábla levonta és a beavatkozót a felperes javára 3200 forint jogorvoslati illetékből és 6800 forint ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére kötelezte a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján.

Az ügyvédi munkadíj megállapítása során az ítélet tábla figyelembe vette a 32/2003 (VIII.22) IM rendeletet, a perértéket, az ügy nehézségi fokát, valamint a kifejtett képviseleti tevékenység módját és körét.

Budapest, 2018. október 31.

dr. Senyei György s.k.
a tanács elnöke, előadó

dr. Bicskei Ildikó s.k.
bíró

dr. Dzsula Marianna s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: